

חודש אדר

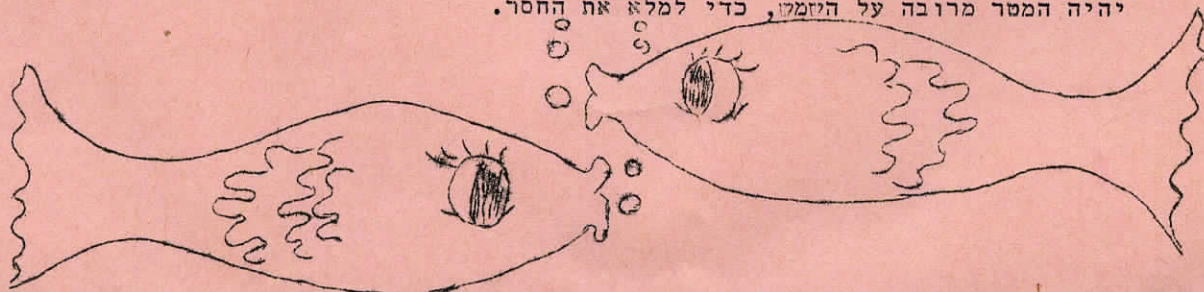
"משנכנס אדר מרבין בשמחה" -

לא, עדיין לא! כי הרי השנה שנה מעוברת היא, המוסיפה לנו חודש נוסף, ואף על פי שמזומנים לנו השנה שני אדרים, לא קבעו לנו חז"ל, (למרבה הצער או למרבה המזל, לפי ההשקפה) פעמים פורים! אכן סבלנות, גם אדר ב' יגיע.

מזל החודש - דגים.

בדומה לכל שמות החודשים העבריים, מקור השם אדר באכדית ופרושו "הקודר", כי בחודש זה השמיים מעוננים עדיין.

וכך הגדירו חז"ל את אופי החודש: אם השור בבקר בשלג ימות, ובצהריים בצל תאנה ישכב ויפשוט עורו (יתחכך באילן מחמת החם) - הרי זה אדר, אם לא - אין זה אדר. ועוד מוסיפים שכננו הישמעאלים: בחודש אדר - פעם שמש פעם מטר. נקווה כי השנה יהיה המטר מרובה על השמש, כדי למלא את החסר.

בוב ויגניו	4/2	מזל טוב! המלטנו סייחה. כלומר, ניצה
רותי ליפשיץ	5/2	הסוסה המליטה, וכפי שכתוב בלוח המודעות היא עצבנית מאד ולא כדאי עדיין לבקר באורוה
ארנון ווטרמן	7/2	אך אפשר לבקר (רק בהזמנה) אצל כיתח "סנונית" שעברו השבוע למגוריהם החדשים.
לירון גליק	8/2	במשך כמה שנים גרו בני נעורים אלה בבתי "רכבת" עם מרפסת משותפת ועכשיו הגיעו אל המנוחה ואל הנחלה בבתי הקבוץ המאוחד. למבנה שנחפנה יכנסו בעוד שבועות מספר חברי הקבוצה האוסטרליה שישוהו אצלנו במשך השנה.
<u>ימי נשואין</u>		
הילרי ויופי אפרוט	6/2	בינתיים מתחילים להגיע ראשוני האולפן העומד להפתח ב-6 בפברואר. לפי ההרשמה רוב התלמידים אמריקאים, עם בודדים מארצות אחרות.
יוספה ואיבי שוורצמן	8/2	

דני נמלי חזר הביתה. ברוך הבא והשתלבות מהירה.

לפני שבוע יצא מרקי לחופשה, וכפי שמקובל אצל האמנים, ניסה באותה הזדמנות לסדר לעצמו תערוכה. הוא הצליח מעל המשוער וסידר לעצמו לא תערוכה אחת, אלא שתיים! וכך היה המעשה: לאחר שבגלריה הראשונה בחל-אביב הוריעו לו שעומדים לסגר את המקום, ניסה את מזלו בגלריה השנייה. שם קיבלו את תמונותיו בהתלהבות ועל המקום סידרו לו תערוכה לאביב. מרקי היה מרוצה מעצמו, אך כשהגיע לירושלים ועבר במקרה ליד גלריה מרשימה, אמר לעצמו: "מה יכול להיות. אכנס ואנסה." בעל הגלריה התלהב ואמר שלמרות שאין הוא בדרך כלל עורך תערוכות הוא מוכן מיד לסדר לו תערוכה. כאן בא מרקי במבוכה והיה עליו להסביר שיש לו כרגע תערוכה, ויכול לשלח תמונות רק יותר מאוחר. בעל הגלריה עמד על כך שמרקי יחזק לו לפחות כמה תמונות עכשיו למכירה, (יש לו גלריה נוספת במלון "המלך דוד"), והתערוכה תצא לפועל יותר מאוחר השנה. בשבוע הבא מרקי ישלח מספר תמונות לירושלים, ונאחל לו הצלחה.

משפחת קופ החליפה את שמה ל"בן-אבי".
האם יש פה תחילת תהליך של עברות שמות?

הקו האוירי לוד - יוהנסבורג
הומה נוסעים מכפר הנשיא. רק חזר לייזר מן החופשה וכבר יוצאים לדרך הילרי ובריאן העומדים להתחתן שם בעוד חודש.

בעד תקציב כולל

הנושא של התקציב הכולל ירד אמנם מעל הפרק אצלנו בהחלטה של האסיפה, אולם נדמה לי שמאז הוא לא חדל לעמוד על הפרק בדיונים בלתי-רשמיים של החברה. לשמחתי מתכוננת, על-כן, ועדת החברה להעמיד את השאלה לדיון מחודש.

מדוע אני בעד תקציב כולל?

הסיסמה שעליה כביכול מתבסס הקבוץ: "מכל אחד לפי יכולתו, לכל אחד לפי צרכיו," איננה תופשת לגמרי בימינו שלנו. אינני רוצה להתייחס לשאלה האם כל אחד נותן כפי יכולתו. אבל התשובה לשאלה האם כל חבר מקבל לפי צרכיו היא מורכבת מאד, ובאופן עקרוני ניתן לומר שחלוקת התקציבים נעשית לא כל כך לפי צרכי החבר, אלא יותר לפי יכולת הקבוץ. במלים אחרות: לו באמת היה הקבוץ יכול לספק את כל צרכינו (וצרכים כאלה כוללים גם "מותרות" לפעמים) הרי שאז לא היה צורך כלל בתקציבים, לא תקציבים לפי סעיפים ולא תקציב כולל. אבל מאחר והמצב הוא כזה שבלאו הכי אין התקציבים מדביקים את הצרכים, מדוע לא נאפשר לחבר לארגן את התקציב שלו כך שיכסה את צרכיו לפי סדר העדיפויות שהוא יקבע לעצמו? לי נראה שזהו בהחלט אחד הצרכים של כל חבר.

אני יודעת שיש אלה הטוענים שעל הקבוץ להגן על החבר ולדאוג שיהיה לו המינימום הדרוש בכל אספקט של הצרכים הבסיסיים שלו. לזה יש לי שתי תשובות שהן למעשה אחת:

אסור לנו לשכוח שכאשר מדברים על תקציב כולל אין איש המציע לכלול בתוכו את הצרכים הבסיסיים ביותר שלנו אשר לדעתי הם: מזון, דירה, בריאות וחינוך. הסעיפים העומדים לדיון תופסים מקום משני מבחינת חיוניותם - דהיינו: לבוש, הנעה, הספקה קטנה, ריהוט וחופש. מכאן - שהקבוץ עדיין דואג לצרכים היסודיים של החבר - וכך צריך להיות!

ומכאן לתשובה השנייה: מי שסבור שחבר משק מעל לגיל 18 אינו מסוגל להחליט על חלוקת התקציב העומד לרשותו כך שיכסה את הצרכים השניים בסולם החיוניות - מזלזל לדעתי בבגרותו ובכוח שיפוטו של החבר. חבר אשר אינו מסוגל להחליט בתבונה על חלוקתן של 500 ל"ל לצרכיו שלו - ודאי שאינו מסוגל להחליט על השקעות בסכומים של מאות אלפי לירות - ובכל זאת אנו מקיידים בידינו את הזכות לקבוע ולהחליט הנושאים כאלה.

סענה נוספת בפי המתנגדים היא: התקציב הכולל יגביר את חוסר השוויון. נדמה לי שבנושא השוויון יש לנהוג בשתי דרכים: (א) להקפיד על השוויון שבחלוקת הצרכים הבסיסיים אשר אינם נכללים בתקציב; (ב) להקפיד על נוהלים שוויוניים בסעיפי המותרות העיקריים, כגון נסיעות לחו"ל. בכל שאר הסעיפים גם עם תקציב כולל וגם בלעדיו לא נגיע לשוויון מוחלט.

ולבסוף - לדעתי התקציב הכולל חייב לכלול גם את סעיף העשון. יש לי לכך כמה נימוקים, ולא זה המקום להרחיב את הדבור על כך, חוץ ממשפט אחד. 85 הלירות המוקצבות לעישון הוא כמעט הסכום היחיד בתקציב שרוב החברים באמת יכולים לחסוך ממנו, ואולי כתוצאה מכך נחסוך גם בתקציב הבריאות. הלוואי!

למה לא תקציב כולל?

לפני זמן לא רב החליטה האסיפה נגד הנהגת תקציב כולל. בזמנו התרשמתי שהסיבה העיקרית להחלטה זו היא שתקציב כולל לא יפתור את הבעיות אשר מקורן לא בצורת מתן התקציבים אלא במיעוט התקציבים בכלל.

לא ברור לי מה קרה מאז כדי לשנות את המצב. אך היות והנושא הועלה שוב, אנסה להסביר מדוע הצעה זו לא תפתור את בעיית צמצום התקציבים ולא יזה בעיות היא כן עלולה להוביל. כן אציע הצעה משלי, בתקווה שהיא תישמע פחות מסובכת מהצעתי הקודמת בנושא ושהיא תספק את החברים.

מדובר היום על איחוד ארבעה תקציבים אשר הסכום הכולל שלהם הוא כ-765 ל"י לשנה. הוא מורכב מתקציב חופש ומעוד שלשה סעיפים אשר אף אחד מהם אינו מספיק, לפי דעת החברים, לייעודו. כלום מתקבל על הדעת, איפוא, שחברי יפריש מוקציב שאינו די גדול כדי להוסיף לתקציב אחר? האם יש חבר שיש לו עודף בהלבשה להעביר להספקה או להיפך? לי נראה שהצעה זו יש הגיון מסויים רק כשיש תקציבים כאלה המאפשרים עודף בסעיף מסויים. מתוך מחסור בכל הסעיפים לא תביא העברה מסעיף לסעיף לשום תועלת. אני בטוח שאם יונהג תקציב כולל יחלק הרוב הגדול של החברים את הוצאותיו כפי שהוא עושה כיום: פשוט משום שהצמצום אינו מקום לתמרון.

נוסף לכך, אני רואה את הקיבוץ אחראי לצרכי החברים, בשטחים השונים. אם לא יהיה אחראי תוך פקוח מסויים, יגרום הדבר לבעיות חברתיות ואישיות כאחד. במה מדובר? אומרים שהחברים הם אנשים מבוגרים, אינם זקוקים למטפלות או לאומנות, ואם הם רוצים להוציא את כל כספם על מגבות, או על נסיעות או - על אלכוהול, הרי זה עסקם הבלעדי. אך לא כך הדבר. גם אנשים מבוגרים מסוגלים, ועוד איך מסוגלים! לקלקל את העניינים שלהם, תוך מאוויים מעוותים, תוך מצב נפשי חולף או לא חולף, תוך מי יודע מה, עושים האנשים דברים שהופכים ברבות הימים למעמסה לעצמם ולחברה. כאשר חברה, כחברה קבוצית מכריזה על אחריות הדדית, היא חייבת לשמור על נוהגים, המבטיחים ומבטאים אחריות זו.

ולסיום, הצעתי לפתרון המצב הנוכחי. אני מציע להוריד משלש הסעיפים הסגורים 10-20 אחוזים ולהוסיף את הסכום לתקציב חופש. כך יובטח שסכום בסיסי נשאר לכל סעיף ובכל זאת ייתן אפשרות גדולה יותר לתמרון. כמו כן אני מציע כשייכלו התקציבים בעתיד, יועלה תהילה תקציב החופש והתקציבים האחרים אני מציע לשיועלו, ייעשה הדבר על ידי הרחבת סוגי הדברים שיינתנו ללא חלושים. אך לכך, לדאבוני, נצטרך עדיין לאזור כח ולהעזר בסבלנות.

ד"ר רייד הביע את רצונו לכתוב מדי פעם על בעיות רפואיות המדאיגות את הצבור, או חלק ממנו. הוחלט שהפעם יוקדש המאמר לבעיות גב, שרבים סובלים מהן.

LUMBARGO (כאבים בחלק התחתון של הגב)

לומבגו הוא חוק לעצמו. תחילה יש לומר שאף אחד עדיין לא מת ממצב בריאותי זה. ברוב המקרים צריך הרופא לנחש מה מתרחש בתוך האזים, המורכב מסבך של רקמות דקות, וכובד גופו מוטל על רגליו.

לומבגו הוא מצב די טכני, המצוי בדרך כלל אצל גברים, החייט חיים פעילים. הגורמים הם רבים: פציעה, זיהום, מחלה בשרירים, בעצמות, בפרקים, בעצבי האיזור, או בדיסקוס.

סימני הלומבגו מופיעים לעתים קרובות באופן פתאמי, כשהאדם מתכופף להרים דבר-מה, בעוסקו בעבודה קשה, כתוצאה מתאונה, או בעיסוק בספורט. לפעמים זה מופיע בלי שום סיבה ברורה.

הבנה ברורה של גורמי הכאבים היא בסיס רציונלי לרפוי, על אף שהרפוי לא תמיד מועיל. ברוב המקרים משתפר המצב מעצמו תוך כשבועיים, וכמעט באף מקרה לא נמשך יותר מחודשיים.

הרפוי הפשוט בדרך כלל מועיל לחולה - שכיבת גב על מיטה קשה במשך כשבוע, בחוספת חום מקומי, או בליעת אספירין. אפשר גם לנסות רפוי נוסף, כגון: עסוי, תרגילי הרפיה, לחץ במקומות הויג'שים, מתיחה: מחוץ למיכת חוט השדרה, או הרכבת עצם.

על אף מידת הכאב, רק במקרים נדירים רציני המצב. בהבנת עובדה זו, קל הרבה יותר לחולה לסבול את הכאב.

כשמשתפר המצב, מוטב לחזק את שרירי הגב על ידי תרגילים מודרגים, כי יציבות הגב תלויה בסיב השרירים המחזיקים אותו.

האם בעיות גב שכיחות בקבוצה? ואם כן, מדוע? יחקן שמצב זה נובע מסוג העבודה. סופר לי שחברים שעבדו זה שנים רבות בצאן, למשל, סובלים במיוחד. אולי יש לכם דעות על הבעיה? אולי אנשים הסובלים מהכעיה שנים רבות ייפגשו ויחליפו דעות על הנושא?

לבסוף, אהיה תמיד מזכך לענות על שאלות על כל ענין רפואי, אפילו בעילום שם.

ויאטנאם

בעוד הכוחות ממשיכים להלחם, נכנסה לתוקפה הפסקת אש, שאם תכובד ותקוים, תביא להרגעה הראשונה במאבק עקוב דם שהתנהל במשך אחת עשרה שנים. במשך תקופה זו נהרגו כאחד וחצי מליון איש, רבבות חיים ללא קורת גג והמלחמה הבוסנית-בקטריולוגית המיטה שואה על שטחים נרחבים של צמחיה ויערות. עוד לפני זה התלקחה מלחמה בין הצרפתים ששלטו במה שנקרא אז הודו-סין לבין כוחות קומוניסטים והיא השתרעה על שבע שנים בין 1946 לבין 1953. המלחמה "הקטנה" הזאת נסתיימה בחבוסה צרפתית במבצר דיאן ביאן פו - שם שכיום איננו זכור אבל אז היה סמל הלחימה האכזרית ללא רחמים. בכיבוש המבצר מתו כ-25.000 חיילים משני הצדדים (מתוך כה של 16.544 חיילים צרפתים שהיו במקום בסוף נובמבר 1952 מתו 3.000 במצור של 55 יום ועוד 10.000 במסע איום למחנות שבויים ובתוך המחנות עצמם). מתוך ה-25.000 מתים 8.000 היו חיילי הכוחות הקומוניסטים (הואש-מין אז) ועוד 15.000 נפצעו!

מענין לזכור שהעזרה שארצות הברית של אמריקה הושיטה לוויאטנאם הדרומית היתה בתקופת שיא ההתלהבות שהציפה לבות העולם עקב בחירת נשיא צעיר ודינאמי - ג'ון קנדי בנובמבר 1961. האירוניה שבעובדה, שדווקא ריצ'רד ניקסון שנוצח על ידי קנדי בבחירות ונחשב כריאקציונר אז, היה זה שסיים את המלחמה, מעוררת את ההרגשה שההיסטוריה, כמו הגורל, מהחלת בנו.

במשך השנים השט וויאטנאם הפך לסמל שליכד תנועות מחאה רבות והיה בין הזרעים שמהם צמחו מרידות הסטודנטים באירופה בשנת 1968. אלפי אמריקאים צעירים מתו נגד גיוסם למלחמה ללא סוף וללא תכלית. יש אשר זוקפים את פרישונו הנוער האמריקאי מן "החיים הטובים" על חשבון ויאטנאם ומסקרן לשמוע ממקורות אמריקאים שעט שוך הקרבות והקטנת הכח האמריקאי בוויאטנאם נטש חלק גדול של הנוער האמריקאי את מרדנותו. ומה הסוף של סיפור עצוב זה? קרבת סין הקומוניסטית מחד, ושלטון הפכפך ולא כל כך סימפטי בדרום מאידך גיסא מרמזים שאזור זה ילך בדרך קובה של קסטרו.

שיכון, דמוקרטיה וטכנולוגיה

לפי חשבוני היו כ-80 חברים באסיפה האחרונה שדנה בנקודה אחת בלבד: מי יעבור לבתים החדשים ששטח כל יחידו משפחתית 54 מ"ר? היתה זו אסיפה שהוכיחה שאפשר לבלבל את רוב האנשים במשך כל הזמן. היו כל כך הרבה הצעות לסדר היום שהראשונות נשכחו בטרם הגיעו לאחרונות והופיעו שאלות נוקבות או לפחות פיקנטיות כגון: - מה יקרה בעוד כמה שנים כשהנורמות בקיבוץ עני זה יחייבו "שיכון קבוע" של 60 מ"ר? - אם היו מעלים את הרמה של הבתים בעלי שטח 47 מ"ר האם היו מעדיפים לעבור או להשאר? במקום לדבר על מה שיהיה בעוד 5 שנים אני מעדיף להתייחס לעוד 20 ימים ולהביא כמה מסמכים שימצאו בחיקי המזכירות ושיוצאו לאור ע"י ההיסטוריון והוגה הדעות ר' יצחק עדר.

לכבוד מזכירות כפר-הנשיא

הברתנו "קיר-נד" שמחה להציע לחברי כפר-הנשיא את פרי מעבדות המחקר שלנו! קיר שמתרחב או מתכווץ לפי הצורך ומאפשר חדריט בגודל של אולם ספורט או תא נזיר והכל על פי לחיצה בכפתור! כשהקיר אינו בשימוש ניהן לקפלו ולהכניסו מתחת למיטה (זהירות! אין ללחוץ על הכפתור!) מגוון רב של סיגנונים (אליזאבטיני, פלמ"ח, בדווי, צלבני וכו') ושפע של חומרים ואמיזרים (קורי עכביש, קיני ערשדים, חולדות שידון וגרזני מלחמה או גמלים אמיתיים) עומדים לרשות לקוחותינו...

או קטע מעתון הערב הפופולרי "מחנק"

- שערוריה בכפר הנשיא! בגלל שרוב חברי הקיבוץ הותיקים למות לפי תור שנקבע ע"י תת-ועדה של ועדות החברה, בנין, שיכון, תרבות ותחבורה קמה מהומה במשך הגלילי. אריכות החיים של זקני הקיבוץ הופכת את הישוב הזה לאבן שואבת למתיישבים חדשים מגילם הממוצע מתקרב ל-70! לכל חבר ותיק בכפר הנשיא דירה המשתרעת על 2 דונם ומכילה 4 מקלחות, אולם רקודים, מוסך תת-קרקעי וכן שלוח להליקופטר. התנועה "מן העיר לכפר" מתחה בפני הכנסת ומצאה תמיכה בתנועה "מן המושב לקיבוץ". קרא מחר בגליון יום ו' את ספורה האמיתי של חברת משק "חלמתי סיוט" החושף את האמת על הבנין הפראי בקיבוץ של סוף המאה ה-20.

ובאשר לדמוקרטיה זה המנגנון הבלתי מועיל ביותר אשר מוליך למקסימום האי-ארגון אבל בלי ספק טוב יותר מכל דיקטטורה. יחי הבלגן.

"המסדר יעבור לדום"

לכל הורה בארץ מגיע התענוג המפוקפק של השתתפות בטכס סיום קורס זה או אחר של בן או בת המשרתים בצה"ל. כיוון שאני כבר מתחיל לצבור לא מעט ותק ומומחיות בסוגי סיום השונים אני מרשה לעצמי לומר שאין סיום כמו סיום טירונות חיילות! תארו לכם יום חורפי בלתי טיפוסי כשמש אביבית מחממת את העצמות היבשות, מגרש המסדרים הוא מגרש כדורגל של גדוד X והורים גאים ממלאים את היציעים. קבוצות חיילות צעירות מתקרבות למגרש, מצטופפות ליד הגדר בצד אחד וצועקות במקלה עליזה "אחת שתיים שלש" "אמא"לה" א..מ..א הופ" ורק לעיתים רחוקות נשמעת צעקה חלושה "אבא". כתוצאה מכך כל אמא שניה מנגבת דמעות שמחה מעיניה ואומרת בקול נצחון לבן זוגה המצוברח "אמרתי לך שהיא מעריכה את החינוך שקבלה אצלי".

תזמורת צה"ל מופיעה ומדגימה א..ך לצעוד בשורות זיגזגיות. הבנות מתחילות לצעוד ומוכיחות כי הרוח הצבאית אינה משפיעה על בת ישראל כי כל אחת הולכת לפי הקצב שלה. בקרבנותנו עמדה מחלקה של טירוניות שניהלו שיחות במשך כל המסדר ונפנפו לתורים בכל המגרש. זוג הורים עמד לפנינו

- שבו בבקשה!
 - רגע, מחפשים את הבת (במבטא מזרח אירופאי)
 - אבל אי אפשר לראות!
 - הסתכלי, סוניה, שמה הצוויקית שלנו
 - (מן הקהל) התביישו לכם
 - מה יש. הבת הבכורה שלנו
- ולבסוף ילד קטן גנב את כל ההצגה. הוא נשש את הוריו נתפש ברשת אחד השערים כמו דג וחיבק את כל הנשים בידים קטנות ודביקות מאזו סוכריה נמסה. "איזה מותק, חכו עד שהוא יהיה חייל" והוריו יגיעו למסדר סיום של קורס...

אריק

כיבוי אש

לאחר מספר מקרים שגרמו לתקלות בעת כיבוי דלקות אני מבקש להודיע ולהזכיר שאין "לנסות" מטפי כיבוי כדי לבדוק את תקינותם. כל סוגי המטפים בנויים על עקרון הפעלה חד-פעמית (עד למלויים מחדש) וכל "מנסה" מפעיל את המטף ומוציא אותו משימוש בעת הצורך.

כמו כן אין להשתמש בצנורות כיבוי לשום מטרה פרט לכיבוי שריפות. חברים מתבקשים לא להרשות גם לאנשי חוץ את השימוש בצנורות אלה. הציוד יקר מדי מכדי לקלקל אותו ולבזבז חומרים!

בכל מקרה של שימוש בציוד כיבוי, אם לשם כיבוי ואם בשוגג יש להודיע על כך מיד ליואב עדר או לסומי. יואב החליף את אמנון כאחראי על הציוד לפני כחודשיים ובהזדמנות זו אציין שזה ארבע שנים מטפלים צעירים בנושא זה וקדמוהו בהרבה, תוך אחריות, יוזמה והחמסרות רבה.

יישר כוחכם!

סומי

עובדות מהחדר הכחול

היום מתקיימים חוגים רבים ושונים בקביעות - סה"כ 130 גופים מקבלים כשר!!!
בשבוע הבא גם נפתח את החדר הכחול בשבתות (ב-10:00) בבקר לילדים קטנים (גנים
וכתות נמוכות) - רצוי בלוי הורים - להתעמלות ומשחק חופשי.

כל חבר או חברה המתעניינים מוזמנים לפנות אלי, או להצטרף לחוגים הקיימים.
הרי לוח הזמנים:

יום א' - 4:45: כדורגל 5:45: שחיה בוגרים 8:00-9:00: חברות

יום ב' - 4:45: שחיה (חרמון + מחניים וחולתא) 5:45: שחיה בוגרים
7:00-8:00: בנות הירדן 8:00-9:00: חברים

יום ג' - 4:45: שחיה בוגרים

יום ד' - 4:45: חוחית ועפרוני 5:45: שחיה בוגרים 8:00-9:00: חברות

יום ה' - 4:45: שחיה (חרמון + מחניים וחולתא) 5:45: שחיה בוגרים
8:00-9:00: חברים

יום ו' - 3:45: שחיה (צפת)

שבת - 10:00: חופשי לילדים

הבלדה על החדר הכחול (על קצב "הסלע האדום")

<p>(4) שני להרים משקלות ניסה,
אך הששים כבר לא היה יכול.
פתאום בדיסקוס משהו נקרע -
מזכרת מהחדר הכחול.</p> | <p>(1) שלשה התחילו דרס לקבל.
צריך קצת להרזות, אחרי הכל.
החליטו כל שבוע להתעמל -
אז למה לא בחדר הכחול?</p> |
|--|---|

הוי החדר הכחול, הכחול....

הוי החדר הכחול, הכחול....

<p>(5) שלישי קצת פוס-אפס לעשות רצה -
שמונים בערך - זה מספר עגול.
הבייתה הועבר באלונקה.
היה מענין בחדר הכחול!</p> | <p>(2) התחילו חרגילים בנוימה -
את זה היה עדיין אפשר לסבול -
כעבור שעה יצאה הנשמה.
גילו מה זה החדר הכחול!</p> |
|--|--|

הוי החדר הכחול, הכחול....

הוי החדר הכחול, הכחול....

<p>(6) (יותר לאט) בחדר החולים מחצית חברה,
אך הסיסמה היא חשובה מכל:
הגוף בריא - הנפש גם בריאה.
מתי נחזור לחדר הכחול?</p> | <p>(3) ראשון בחבל קפץ להנאתו,
המשיך ולא ידע מתי לחדול.
שבועיים הוא רוחק למיטתו.
הכל בגלל החדר הכחול.</p> |
|---|--|

הוי החדר הכחול, הכחול....

הוי החדר הכחול, הכחול....

נפתחה ההרשמה לשנת הלימודים תשל"ד לקורסים ולחוגים שונים.

ההרשמה חסתיים ביום 15.3.73.

המכללה קשורה במועד ההרשמה של המוסדות להשכלה גבוהה ועלינו לזרז ולסיים את כל הברורים ולהודיע להם על המועדים שלנו בתל-חי בעוד מועד.

והרי בזה תוכניות הקורסים השונים לשנה הקרובה.

א. המסלולים האוניברסיטאיים - בפקוח והכרת אוניברסיטת תל-אביב.

הלימודים: בשעות 16.30 - 21.00

החוגים: ספרות עברית; פסיכולוגיה;

לשון עברית; פילוסופיה;

הסטוריה כללית; מתמטיקה;

מקרא; כלכלה;

גאוגרפיה; סוציולוגיה; מדעי החינוך.

ב. הקורס הגבוה לחקלאות - בהכרה ובשיחוף עם הפקולטה לחקלאות - רחובות

הלימודים: לימודי יום - מאוקטובר עד אפריל

ג. קורס להנדסאות - שלוחה של בית הספר להנדסאים. ע"י הטכניון בחיפה

הלימודים: לימודי יום.

ד. קורס קדם-הנדסאים - שלשה חודשים בלימודי יום.

ה. קורס מטפלות - בגיל הרך - הגנים - בית הספר

הלימודים: שלשה חודשים בלימודי יום

ו. קורס לכלכלת מזון: לרכזות מטבח ומחסן מכולת בקיבוצים

הלימודים: שלשה חודשים בלימודי יום

ז. בית הספר להשכלת מבוגרים

הלימודים: מ- 13.50 עד 16.20

תקופת הלימודים: אוקטובר - אפריל

הקורסים: ספרות; מתמטיקה;

תנ"ך; אנגלית;

מחשבה יהודית; עברית.

ח. קורס הכנה לבחינות בגרות- חיצונית

המקצועות: מתמטיקה; אנגלית; לשון; ספרות; תנ"ך

ט. האולפן לאומנויות

החוגים: ציור; צורפות;

קרימיקה; גרפיקה;

הדפסות ובאטיק; מחול.

י. קורסינו להשתלמות חקלאית - לפי תכנית שתתפרסם

יא. קורסים להשתלמות בתעשייה - במסגרת המכון לפיריון העבודה והייצור.

פרטים יבואו.

בקרב יולח אלינו פרוספקט עם פירוט התכניות.

הצעה אלטרנטיבית לחלוקת הבתים החדשים

אין ספק שועדת השיכון (עם ועדת החברה) עשה עבודה מבורכת בזה שנסתה לקבוע קני מידה ברורים והגיוניים לחלוקת השיכון החדש, אלא שלדעתי התבססו על עקרונות לא טובים:

(א) היתה נטייה ברורה מאד, שבד בבד עם יציאת הילדים מהבית המשפחתי, עוברות אותן המשפחות לדירות גדולות יותר! עלי לציין שאפילו בין העמידים ביותר במערב אירופה ובארה"ב, כאשר הילדים מתבגרים ויוצאים, אזי המשפחה מוכרת את הבית הגדול ועוברת לבית קטן יותר. אצלנו הציעו בדיוק להפך!

(ב) חברים אשר קיבלו דירות חדשות לפי ושימת הוותק לפני 6-7 שנים שוב יקבלו דירות לפי הוותק, וזה בנגוד לעקרון הקודם הבריא שלא קופצים כל פעם לדירות חדשות. אחרת יוצר מצב שהוותיקים ביותר יקבלו תמיד את המבחר הראשון.

(ג) ישנה סכנה ממשיה שבחוף 5-10 שנים נגיע למצב של משפחות צעירות עם 3-4 ילדים בדירות הקטנות בו בזמן שיגור זוג (או אפילו בן זוג יחיד) בדירה גדולה בת 3 חדרים. ברור שמצב כזה יקשה מאד על המשפחות הגדולות, אבל גם יוצר לחץ חברתי לא נעים על אותם הדיירים בדירות הגדולות.

אני רוצה להציע קו מנחה שונה: שהדירות החדשות הגדולות תהיינה מיועדות עבור המשפחות הצעירות - אשר אצלן יש לקוות להמשך המסורת שלנו - של משפחות מבורכות ילדים. הדירות הקטנות יותר של 47 מ' תהיינה דירות קבועות, היות שבכל הדעות אשר שמעתי הן מתאימות בהחלט למשפחה ללא ילדים. ובנוסף, כאשר תקציבי הסוכנות לשיכון ייגמרו - והיום הזה בודאי יבוא - אז לי הרושם ששוב נבנה במידים של 47 מ' או אפילו פחות. יוצא מכך שהדירות הקטנות תהיינה הדירות הקבועות והדירות הגדולות תהיינה דירות מעבר!! וכך צריך להיות.

המניע העיקרי להעברת המשפחות הוותיקות לדירות החדשות היה הרצון לשפר את חנאי הדיור שלהן, בעזרת דיד חשמל, תרסינת וכדומה. עלינו איפוא לשפץ את הדירות הקיימות תוך 5-10 השנים הבאות ולכלול השכלולים הללו.

ואם אין בינתיים מספר משפחות צעירות עם ילדים למלא את הדירות החדשות, הנני מציע להקל על המצב הקשה של יוצאי צבא, ולהכניסם 2-3 לבית חדש, עד שהמשפחות תהיינה מוכנות להחליפם. ואם להמה שנים יהיה לצעירים דוד חשמל, בו בזמן שההורים עדיין מחזיקים עם דודי נפט, אז מה כל כך רע בכך אם זה חלק מפתרון יסודי לתוון ארון?

ולבסוף שתי הערות: (1) עלינו להחזיר לעקרון המשפחה עם ילד צעיר עדיין בבית תוכל לעבור לדירה גדולה, על מנת לתת להורים חדר שינה. (2) יתכן שבצו ההצעה יגרום לקנאה מסוימת: "למה לצעיר הזה דירה חדשה ולי הוותיק הדירה הישנה שלי?" אז כדאי שנזכיר לעצמנו כולנו שמוטב לספק את הדירה לפי הצרכים של המשפחה ולא לפי הוותק. ולמה הרדיפה לדירה גדולה למשפחה קטנה?

תכנון לטוח ארוך

//

דו"ח סקר מצב ענף הלול - פגישה ראשונה 10.11.72
פגישה שניה 28.12.72

נוכחים: בפגישה הראשונה - גרשון (מרכז הענף), שאול, מרקי, דוד ד, בן שמש, ינקל.
בפגישה השניה - גרשון, מרקי, דוד ד, בן שמש, ינקל.

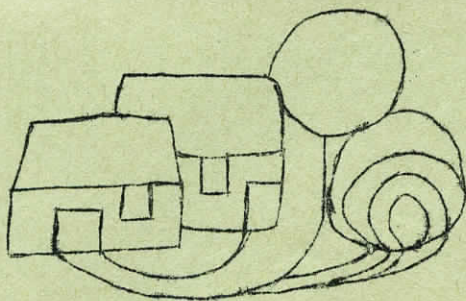
נתונים ותכניות (נמסר ע"י גרשון זינקל)
* צוות הלול מונה $3\frac{1}{2}$ חברים קבועים (כולל ינקל בשיווק אזורי)
מיירון נכנס לענף במקומו של שאול.
דוד ד. יוצא ללימודים (בעלי חיים)
* 1200 - 1500 ימי עבודה בשנה, מזה 500 - 600 מעובדים קבועים.
* הייצור מגיע לכ- 500 טון בשנה. ההכנסה כ- 1.3 מיליון ל"י.
* ההוצאה על מזון מהווה כ- 60% מכלל ההוצאות.
* המשק שותף בבעלות על המשחטה האזורית.
* הלולים נמצאים בשני אזורים במשק: 2 לולים גדולים בצפון, 8 לולים בהרובס.
* בתכנית להפוך את בית האריזה ללול נוסף, וע"י כך להגדיל את הייצור בכ- 20 טון.

בעיות וצרכים:

- א' פיקוח כלכלי ותמחירי - בעקבות הדיון בנקודה זו, גרשון, בן, ינקל ואיזי מעבדים שיטת רישום שתאפשר פיקוח שוטף.
- ב' צוות - עובד קבוע נוסף - שאלת ההכשרה המקצועית.
- ג' משלוחים - השלמה סידור התורנויות.
בדיקת סידורים טכניים לייעול המשלוחים.
- ד' Swish Cups - בדיקת אפשרות חסכון כוח אדם ע"י הכנסתם לכל הלולים.
- ה' מניעת מחלות - סגירת דרכים, חיטוי כלובים.
- ו' בעיות כלליות: שיווק, השקעות, שינוי שיטות במשחטה ובמשלוחים, שילובו של בן שמש בעבודה בבית ובאזור.

ענף הלול - הוועדה לתכנון
לטווח ארוך.

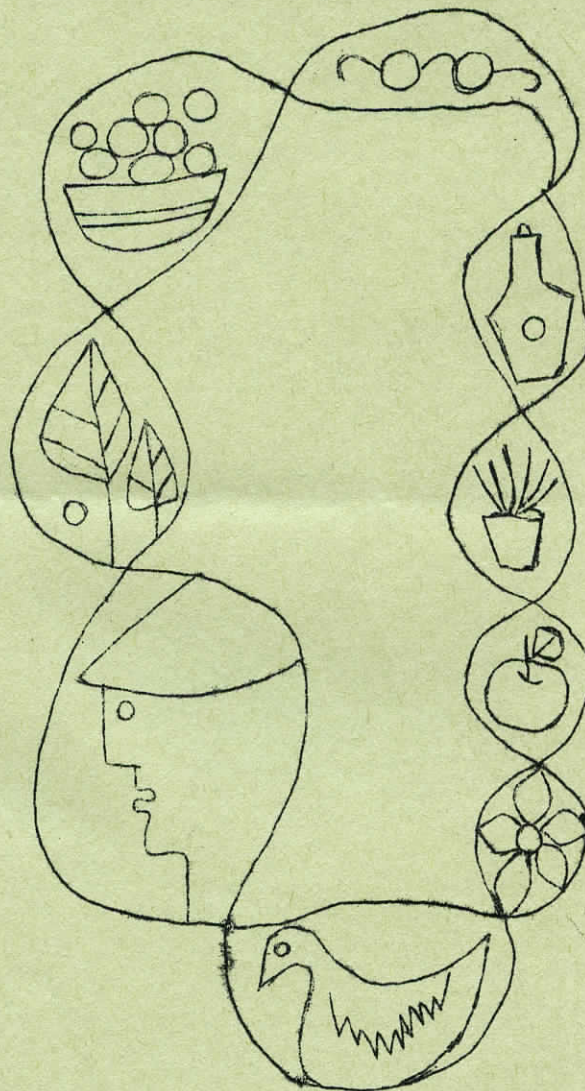
27.1.73

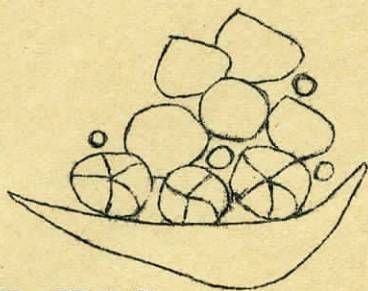

Our kibbutz was founded in 1948, in an abandoned Arab village called Mansura, a little way down towards the River Jordan. It was placed there to halt any southward advance of the Syrian army, that had established a bridge-head over the river, a kilometer to the north. Two years later it moved to its present site, six kilometers from Rosh Pina.

The original settlers came mostly from England, where many spent the years of the World War on training farms. Many were refugees from Europe, brought over by the Youth Transports and looked after as youngsters on these farms. There were also smaller groups from France and Australia among the first settlers. The kibbutz was reinforced, in the second half of the '50s, by another group from England. Today there are 200 members, some of them born on the kibbutz. There are some 240 children up to army age, a dozen or so parents of members, a varying number of candidates for membership and, of course, a "floating population" of members' visitors, 'working visitors', members of groups and the Ulpan (Hebrew course), etc. Altogether, between 500 souls in winter and 600 in the summer.

All in all, including members who have joined over the years via Ulpanim, individual immigration and chance, the kibbutz numbers about seventeen countries of origin among its members.

THE SERVICES

The Dining Hall (Hadar Ochel):

We refer to the whole of the big, central building as the Hadar Ochel, although it includes many other functions. We were the first kibbutz that managed to centralise all the offices and many of the services to members (clinic, library, shop etc.) in one place, saving the members much running around. To be strictly accurate, however, the Hadar Ochel means the section where we eat. Everyone works there, by rota, at least two weeks per year.

Kitchen (Mitbach):

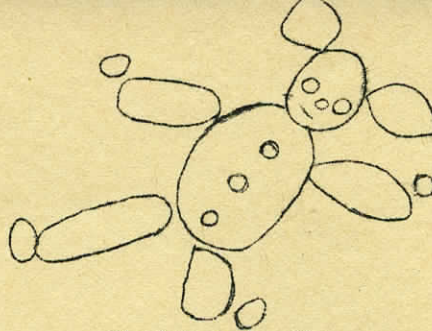
The kitchen and food store are next to the hadar ochel; their function needs no explanation.

Laundry (Machbesa):

We are planning to join a co-operative central laundry, yet to be built, but in the meantime have our own laundry facilities, including a special wash for synthetic fibres. The clothes then pass on to the ...

Clothing Store (Machsan):

Clothes are ironed and repaired by the machsan team, and collected by members every Friday.

Children's Houses. Batei Yeladim):

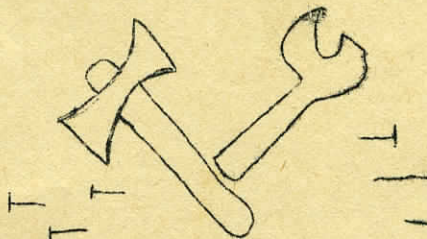
Our children are educated communally, although unlike most kibbutzim, we decided some years ago that they should sleep at night in their parents' houses up to the age of 13/14. There are houses for each age group - babies, toddlers, kindergarten, grade school. At high school age the children travel each day to the area high school in Kfar Blum and come home to their own houses, dropping in to their parents' homes at will, of course.

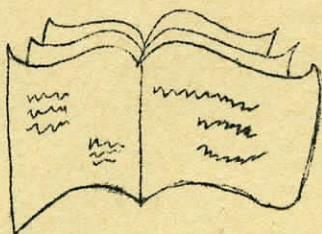
Gardening (Ginat Noi):

Members nearly all grow flowers, lawns and trees round their houses, but there is a member who takes care of landscape gardening as a whole.

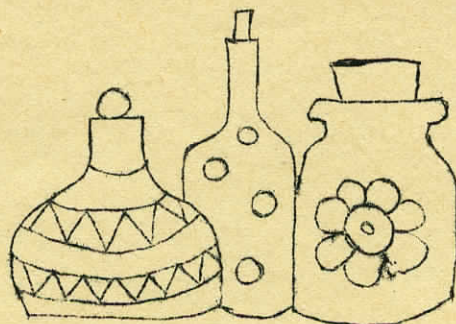
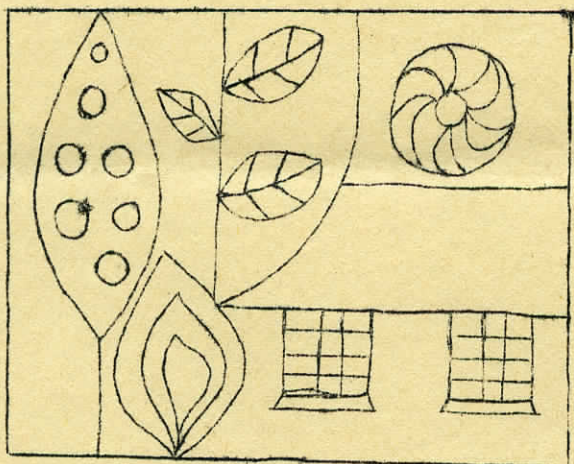
Garage (Mussach), Metal Workshop (Masgeria), Carpentry (Nagaria), Plumber (Shravrav), Electricians' (Chashmalia):

Anyone visiting the kibbutz, who is an expert in any of these trades, may well find an opportunity to work with one of the above.

There are many other services. They include the Clinic (Mirpa'ah), Dental Clinic (Mirpa'at Shinaim), Office (Misrad) - which includes the telephone exchange, sorting mail etc. - Coffee Lounge (Moadon), Beauty Parlour (Maspera), Shoe Store (Machsas Na'alayim), Cobbler (Sandlar), Library (Sifriah), Household Store (Hanut), Clothing Shop (Hanut B'gadim), Sanitation and Pest Control etc.

CULTURE (Tarbut & Chuggim)

Leisure activities include Swimming, Basket-Volley Ball, Football etc.

Study or Hobby Groups - Many subjects, i.e. Arabic, Ceramics, Hebrew, Leathercraft, Choir, Photography etc.

Festivals, Weddings, Barmitzvah, once-a-week film, Talks, Lectures, Dancing (Folk and Modern), Shows, Nearby Theatre (10 minutes) with top performances, concerts etc., Trips (Tiyulim) around the area etc.

Nearest towns:

Sfat - 20 minutes by bus.

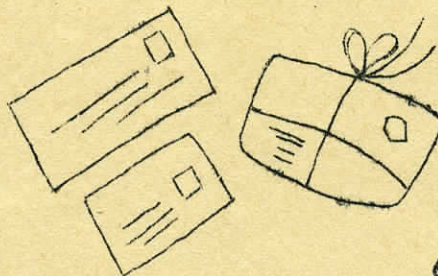
Tiberias - 35 minutes by bus

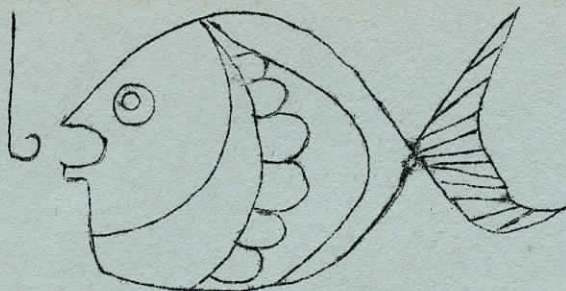
Postal address:

Kibbutz Kfar Hanassi,
Mobile Post Hevel Korazim 12 305,
I s r a e l.

Telephone:

37534

WORK BRANCHES (Anafim)

Orchards (Mata):

We have about 600 dunam of orchards - a dunam is $\frac{1}{4}$ acre - producing about 1,000 tons of apples and pears per year, plus a few other varieties, avocado, etc.

Irrigated Crops (Shalchin):

In the Huleh Valley, about 45 minutes' drive from home, we cultivate an area of 2,000 dunam under irrigation, producing cotton and alfalfa.

Chickens (Lul):

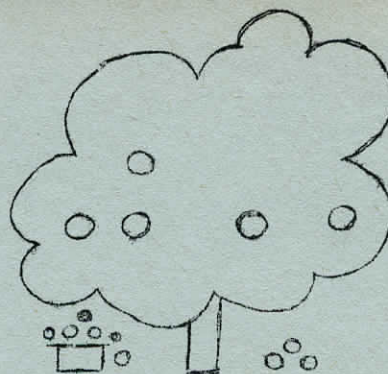
We grow chickens for the meat market only, producing 300 tons of meat per year, which is steadily increasing. This figure involves some 200,000 chickens.

Sheep (Tson):

Our flock of 800 sheep is reared for its milk, but meat production will soon account for half the income of this branch, in addition to the income from the milk.

Fishponds (Midgeh):

Even further north than the cotton fields are our 490 dunam of fishponds, where we grow over 170 tons of fish per year. It is mostly carp, but we also have success in growing the delicious "musht", or "St. Peter's" fish.

Citrus (Pardess):

Our citrus groves, again some distance north of the kibbutz, produces about 800 tons of grapefruit and 50 tons of lemons per year. This is a winter crop. There are also 160 dunam avocado.

Cereal Crops (Falcha):

Nearer to home, we cultivate about 1,000 dunam, mostly without irrigation, producing wheat, clover, vetch, barley etc.

The Foundry (The Mifal or "Habonim"):

From a modest start, producing irrigation equipment from melted-down scrap metal, the foundry has grown into a multi-million pound concern (Israeli pounds). It now casts aluminium, brass, bronze and stainless steel, and prides itself on precision to specification and quality.

The Toy Factory (Gamda):

We do not own this factory; our members run it as hired personnel for the parent company, "Koor", a subsidiary of the Histadrut (Trade Unions Federation). It manufactures model cars. We originally started it in 1962.

Lunch Hour in the Kibbutz:

A buffet lunch and talk for groups of tourists. A new venture.

YOU LIVE WITH OTHERS
(You and your room)

PLEASE PUT PICTURES UP!

But only on the wooden bar on top or the wood behind the beds and only with tape or thumbtacks. Please do not draw on the walls or doors and do not apply transfers.

PLEASE DO FEEL YOUR ROOM
IS YOUR HOME WHILE YOU'RE
HERE

That is, look after it and remember that there will be others after you. Keep your room reasonably tidy, and arrange with your roommates to wash the floor at least once a week.

HAVE SMALL PARTIES IN
YOUR ROOM

But not during the week when others have to go to work early. Please, no loud noises, radios, etc. after 11:00, except on Fridays.

ENJOY A GOOD SHOWER

But remember there isn't unlimited hot water, so don't shower for more than 10 minutes - you might be the one to find cold water next time!

DO MAKE YOURSELF A HOT
DRINK

But please clear up your dishes etc. in the kitchen and return them to your room. If you leave them, they might not be there next time you want a drink. Don't take any utensils from the dining room.

WHEN YOU WASH YOUR OWN
CLOTHES; HAVE A SHAVE,
WASH YOUR HAIR

Don't leave dirty clothes in buckets for days, shaving soap on the mirror, hair in the sink or rollers all over the bathroom!

HANG OUT YOUR WASHING

But only on the lines provided.

IF YOUR HEATER; NIGHT
LIGHT, CLOCK DOESN'T WORK

Tell the person in charge of the building - don't change it for one in another room, even if the room is empty.

SUNBATHE ON THE LAWN
OR HAVE A PICNIC

But remember that if there's litter from your rooms all over it, the experience won't be pleasant. In other words, the outside of your building is yours too - look after it. Empty your waste paper baskets often, using the main trash bins provided for this purpose.

WE RESERVE THE RIGHT TO CHECK THAT THE ROOMS ARE KEPT CLEAN AND
REASONABLY TIDY!!